

ճիւղ-ճիւղի միացրած, արմատներովը հողը պինդ գրկած, անհամար ճիւղաւորութեամբ տարածւում է հեռուները և ճգնում է մի թիզ իսկ չթողնել անքնակ, մի քայլ իսկ անմշակ:

Այդպէս է լինում: Լեռնային երկրներում, նոյն իսկ գրանիտային աշխարհներում յաճախ տեղի են ունենում այնպիսի դէպքեր, որ նոյն իսկ բնութեան տարօրէն երեւոյթների անվարժ անձը մնում է ապշած...

Վ. Փափագեան

ԱՐՏՈՅՏՆ ԵՐԳՈՒՄ Է

Առաւօտուն ծով—ճաճանչում
Արտուն ուրախ ճախրում է վեր.
Ցաւ ու խաւար չի ճանաչում,
Երգում է լոյս, երգում է սէր:

Իսկ իմ սիրտը տխուր ուսն,
Շուրջս աւեր ու ցաւեր.
Եւ իմ դարդոտ գլխի վերև
Արտուն ուրախ երգում է սէր:

Ա. Խասակեան